

Załącznik do uchwały nr 472/19
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 19 marca 2019 r.

Pan
J. E.
ul. N.

WWRPO.VIII.3162.22.2013.KSz

DECYZJA
Nr WWRPO/7/W/2019

podjęta w dniu 19 marca 2019 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgiert Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Jarosław Rzepa - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,,
Janusz Gromek - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego,

Na podstawie art. 25 pkt 1, art. 26 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2018 poz. 1307 t. j. ze zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2 a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 913 t. j. ze zm.), art. 108 § 1 w zw. z art. 47 § 1, art. 116 § 1 i 4 w zw. z art. 47 § 1 i art. 109 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800 t.j. ze zm.) oraz art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 t.j. ze zm.) w zw. z art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2017 poz. 935).

po rozpatrzeniu wniosku J. E. – o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/31/W/2016 z dnia 26 lipca 2016 r. orzekającą odpowiedzialność solidarną za zaległości spółki „T.” S. z o. o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. przy ul. K. z tytułu braku zwrotu środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/10-00 z dnia 25 lutego 2011 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie do produkcji opatentowanych komponentów do dźwigów oraz kompletnych dźwigów (wind)”, określonych w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/25/W/2013 z dnia 2 lipca 2013 r.

– utrzymuje w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/31/W/2016 z dnia 26 lipca 2016 r. w całości.

Uzasadnienie

Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego na mocy art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2018 poz. 1307 t. j. ze zm., dalej: uzppr), pełni rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (dalej: IZ RPO WZ), do której zadań należy m.in. zawieranie z beneficjentami umów o dofinansowanie projektu, zarządzanie środkami finansowymi przeznaczonymi na realizację programu operacyjnego, pochodzącymi z budżetu państwa, budżetu województwa lub ze źródeł zagranicznych, prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym kontroli realizacji poszczególnych dofinansowanych projektów, a także odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach o finansach publicznych.

W dniu 25 lutego 2011 r. Beneficjent – „T.” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przy ul. K. (następnie w upadłości likwidacyjnej, a obecnie nieistniejąca) zawarła z IZ RPO WZ umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/10-00 na realizację projektu pn. „Wdrożenie do produkcji opatentowanych komponentów do dźwigów oraz kompletnych dźwigów (wind)” Oś priorytetowa 1 „Gospodarka – Innowacje – Technologie”, Działanie 1.1 „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez innowacyjne inwestycje”, Poddziałanie 1.1.3 „Inwestycje MSP w nowe technologie”.

Umowa o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/10-00 określa szczegółowe zasady dofinansowania projektu, a także prawa i obowiązki Beneficjenta z tym związane. Zgodnie z zapisami przedmiotowej umowy IZ RPO WZ zobowiązała się do dofinansowania części wydatków kwalifikowalnych poniesionych na realizację projektu na podstawie zweryfikowanego przez IZ RPO WZ poprawnego wniosku o płatność. Beneficjent natomiast zobowiązał się do realizacji projektu w oparciu o wniosek o dofinansowanie, z należytą starannością, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu, a także osiągnięcie celów zakładanych we wniosku o dofinansowanie (§ 4 ust. 4 umowy o dofinansowanie).

Zgodnie Wytycznymi dla Wnioskodawców obowiązującymi w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (dalej: RPO WZ) dla konkursu nr RPOWZ/1.1.3/2010/1 (dalej: Wytyczne) Beneficjent, który otrzymał na podstawie uchwały Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego dofinansowanie zobowiązany był zapewnić jego prawidłową i terminową realizację projektu, jak również osiągnięcie wskaźników produktu i rezultatu zakładanych we wniosku o dofinansowanie. Beneficjent na podstawie umowy o dofinansowanie (§ 9 ust. 5) wnioskodawca był zobowiązany utrzymać projekt i jego rezultaty co najmniej przez 3 lata od daty zakończenia realizacji projektu. Zgodnie z aneksem do umowy nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/10-05 z dnia 16 sierpnia 2012 r. okres realizacji omawianego projektu ustalono od dnia 31 marca 2011 r. do dnia 3 kwietnia 2012 r. (zakończenie finansowe projektu). Tym samym trzyletni okres utrzymania wskaźników produktu/rezultatu upłynął w dniu 3 kwietnia 2015 r.

W dniach 26 – 27 listopada 2012 r. w związku z zakończeniem realizacji projektu oraz złożeniem oraz złożeniem przez Beneficjenta wniosku o płatność końcową IZ RPO WZ przeprowadziła kontrolę planową projektu. Po przeprowadzeniu kontroli do Beneficjenta został przesłany – w celu jego podpisania – protokół pokontrolny, jednakże nie został on odesłany do IZ RPO WZ.

W dniu 12 lutego 2013 r. do IZ RPO WZ wpłynęło pismo od Syndyka Masy Upadłości Spółki informujące, iż postanowieniem Sądu Rejonowego w Koszalinie z dnia 10 stycznia 2013 r. ogłoszono upadłość Spółki obejmującą likwidację jej majątku.

Z uwagi na trwające postępowanie upadłościowe mające na celu likwidację majątku Beneficjenta poprzez jego sprzedaż, jak i związane z tym zaprzestanie działalności produkcyjnej IZ RPO WZ ustaliła, iż Beneficjent nie utrzymał wskazanych we wniosku o dofinansowanie wskaźników produktu i rezultatu czym naruszył obowiązujące go w ramach RPO WZ procedury wskazane w umowie o dofinansowanie dnia 25 lutego 2011 r. W związku z tym, iż w oparciu o art. 26 ust. 1 pkt 15 uzppr do zadań IZ RPO WZ należy odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 t.j. ze zm., zwaną dalej ufp), IZ RPO WZ podjęła czynności zmierzające do odzyskania należnej jej kwoty.

Tym samym pismem z dnia 15 kwietnia 2013 r. IZ RPO WZ wezwała Spółkę do zwrotu środków nieprawidłowo wykorzystanych w ramach RPO WZ.

Z uwagi na bezskuteczny upływ terminu wskazanego w wezwaniu do zwrotu środków, z dniem 20 maja 2013 r. wszczęto wobec Syndyka Masy Upadłości Spółki postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków z tytułu płatności dokonanych w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/10-00. W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 2 lipca 2013 r. podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/25/W/2013 orzekającą od Spółki zwrot środków w kwocie 1 428 704,29 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych.

Wobec braku zwrotu środków we wskazanym w ww. decyzji terminie, IZ RPO WZ pismem z dnia 20 sierpnia 2013 r. zgłosiła przysługującą jej wierzytelność w postępowaniu upadłościowym dotyczącym Beneficjenta. Uwzględniając jej rodzaj ww. wierzytelności została umieszczona odpowiednio w czwartej i piątej kategorii, określając tym samym kolejność zaspokajania wierzycieli ze środków pieniężnych uzyskanych w wyniku likwidacji masy upadłości. Syndyk Masy Upadłości Beneficjenta pismem z dnia 18 stycznia 2016 r. poinformował IZ RPO WZ o zaspokojeniu, w ramach ostatecznego planu podziału funduszy masy upadłości, wierzycieli trzeciej kategorii w wysokości 23,60 %, przesyłając w załączeniu postanowienie Sądu Rejonowego w Koszalinie z dnia 28 grudnia 2015 r. o zakończeniu postępowania upadłościowego. Ze względu na powyższe, IZ RPO WZ nie odzyskała żadnych środków w ramach przedmiotowego postępowania. Mając powyższe na uwadze IZ RPO WZ 9 maja 2016 r. wszczęła z urzędu postępowanie administracyjne w celu ustalenia solidarnej odpowiedzialności J. E. – Prezesa Zarządu Spółki za jej zobowiązania wynikające z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/25/W/2013 z dnia 2 lipca 2013 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzją nr WWRPO/31/W/2016 z dnia 26 lipca 2016 r. orzekł odpowiedzialność solidarną J. E. za zaległości spółki „T.” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. przy ul. K. z tytułu braku zwrotu środków otrzymanych w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/10-00 z dnia 25 lutego 2011 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie do produkcji opatentowanych komponentów do dźwigów oraz kompletnych dźwigów (wind)”, określonych w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/25/W/2013 z dnia 2 lipca 2013 r.

Pismem z dnia 19 września 2017 r. J. E. (dalej: Strona lub Zobowiązany) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją. Przedmiotowej decyzji zarzucił:

- 1) naruszenie art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 t.j. ze zm., dalej: kpa, dalej: kpa) poprzez brak umożliwienia udziału Strony w postępowaniu administracyjnym, niezawiadomienia o konieczności złożenia wyjaśnień, braku wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego,
- 2) art. 77 § 1 kpa poprzez wybiórcze zgromadzenie materiału dowodowego, a jego rozpatrzenie nastąpiło z naruszeniem zasad dochodzenia prawdy obiektywnej,
- 3) art. 9 kpa poprzez nieinformowanie Strony o jakichkolwiek okolicznościach prowadzonego postępowania administracyjnego,
- 4) art. 10 § 1 kpa poprzez wykluczenie Strony przez IZ RPO WZ z czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym, co skutkowało przeprowadzeniem dowodów z naruszeniem art. 80 kpa i jako takie nie mogły stanowić podstawy orzekania o zwrocie.
- 5) naruszenie prawa materialnego, w tym:
 - a. art. 116 § 1 op poprzez jego niezastosowanie, albowiem IZ RPO WZ nie uwzględniło twierdzeń Strony odnośnie kwestii zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości w terminie,
 - b. art. 57 ust. 5 Rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r., ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31 lipca 2006 r., ze zm., dalej: Rozporządzenia nr 1083/2006) poprzez jego niezastosowanie,
 - c. art. 71 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz

uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006, dalej: Rozporządzenie nr 1303/2013, poprzez jego niezastosowanie.

Ponadto Zobowiązany wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii Biegłego z zakresu ekonomii i finansów na okoliczność zgłoszenia skutecznego wniosku o ogłoszenie upadłości spółki T. Sp. z o.o. we właściwym czasie oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Postanowieniem z dnia 18 października 2017 r. IZ RPO WZ z uwagi na znaczny stopień skomplikowania sprawy oraz konieczność dokonania szczegółowej analizy zarzutów wskazanych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przedłużyła postępowanie do dnia 21 listopada 2017 r.

Następnie IZ RPO WZ pismem z dnia 7 listopada 2017 r. wezwała Stronę do przedłożenia dokumentacji, tj.

- a. wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie, którego Sąd Rejonowy w Koszalinie Wydział VII Gospodarczy postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. (sygn. akt (...)) ogłosił upadłość spółki „T.” Sp. z o.o.,
- b. sprawozdania finansowego „T.” Sp. z o.o. za okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r.,
- c. sprawozdania finansowego „T.” Sp. z o.o. za okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.,
- d. sprawozdania finansowego „T.” Sp. z o.o. za okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.,
- e. sprawozdania finansowego „T.” Sp. z o.o. za okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.
- f. innych będących w posiadaniu J. E. dokumentów dot. sytuacji finansowej spółki „T.” Sp. z o.o. przed ogłoszeniem upadłości.

Z uwagi na oczekiwanie na dostarczenie przez Beneficjenta ww. dokumentów IZ RPO WZ przedłużyła postępowanie administracyjne do 19 stycznia 2018 r. Kolejno z uwagi na wniosek Beneficjenta o przedłużenie terminu na złożenie dokumentów z dnia 20 grudnia 2017 r., 15 lutego 2018 r. i 21 marca 2018 r. IZ RPO WZ przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 23 kwietnia 2018 r.

Pismem z dnia 13 kwietnia 2018 r. Beneficjent przedłożył:

- a. Wniosek o ogłoszenie upadłości, na podstawie którego Sąd Rejonowy w Koszalinie Wydział VII Gospodarczy postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. (sygn. akt (...)) ogłosił upadłość spółki „T.” Sp. z o.o. – 29 potwierdzony za zgodność z oryginałem stron.
- b. Sprawozdania finansowe „T.” Sp. z o.o. za okres 1 stycznia 2010 r. do 31 grudnia 2013 r. wydanych przez Sąd Rejonowy w Koszalinie IX Wydział Gospodarczy – 88 stron potwierdzony za zgodność z oryginałem.

Mając na względzie trwającą analizę ww. materiału dowodowego IZ RPO WZ łącznie przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 23 lipca 2018 r. Postanowieniem z dnia 4 lipca 2018 r. IZ RPO WZ dopuściła zgłoszony przez Beneficjenta dowód z opinii Biegłego z zakresu księgowości i rachunkowości w celu ustalenia, czy J. E. złożył we właściwym czasie skuteczny wniosek o ogłoszenie upadłości.

Z uwagi na konieczność przygotowania opinii dopuszczanej jako dowód w przedmiotowym postępowaniu IZ RPO WZ łącznie przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 21 grudnia 2018 r. Następnie z uwagi na analizę przygotowanej przez organ ostatecznej opinii przygotowanej przez Biegłego IZ RPO WZ przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 21 lutego 2019 r.

Pismem z dnia 12 lutego 2019 IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczyła o prawach wynikających z art. 10 § 1 kpa. Następnie ze względu na przewidziane terminy zapoznania się z aktami i umożliwienie Beneficjentowi wypowiedzenie się co do zebranych materiałów i zgłoszonych żądań, IZ RPO WZ przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 21 marca 2019 r.

W dniu 7 listopada 2018 r. IZ RPO WZ zawarła z dr Sławomirem Mazurkiem – Biegłym wpisanym na listę Biegłych sądowych z zakresu finanse, ekonomia i organizacja przedsiębiorstw prowadzona przy Sądzie Okręgowym w Szczecinie, rzeczoznawcą ekonomicznym i doradcą restrukturyzacyjnym (dalej: Biegły). Biegły po analizie przedłożonych przez Beneficjenta dokumentów w dniu 27 listopada 2018 r. przekazał do IZ RPO WZ opinię, której celem było przeprowadzenie analizy sytuacji finansowej T. sp. z o.o. w latach 2010 – 2013 w celu odpowiedzi na pytanie czy Zarząd T. Sp. z o.o. złożył w wymaganym terminie dwóch tygodni od wystąpienia podstaw do ogłoszenia upadłości wniosek o ogłoszenie upadłości. W tym miejscu trzeba bowiem wskazać, iż dacie złożenia przez Beneficjenta wniosku o ogłoszenie upadłości, tj. w dniu 31 grudnia 2012 r. obowiązywała ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (dalej: pun) w brzmieniu nadanym tekstem jednolitym z dnia 9 października 2012 r., (Dz. U. z 2012 poz.1112). W związku z tym zgodnie z art. 21 ust. 1 pun J. E. był zobowiązany nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła

podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wnioski o ogłoszenie upadłości. Dopiero w art. 428 ust. 15 lit. a ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne – który zaczął obowiązywać od 1 stycznia 2016 r. – zmieniono art. 21 ust. 1 pkt w ten sposób, że dwutygodniowy termin został wydłużony do trzydziestodniowego. Tym samym prawidłowość złożenia przez J. E. wniosku o ogłoszenie upadłości będzie oceniana wg. stanu prawnego na dzień 31 grudnia 2012 r.

Jak zostało to wskazane przez Biegłego w opinii, przesłankami stanowiącymi podstawę do ogłoszenia upadłości było:

- a) niewykonywanie wymagalnych zobowiązań pieniężnych,
- b) nadwyżka zobowiązań ponad wartość majątku dłużnika.

Biegły badając przesłankę niewypłacalności polegającą na tym, że dłużnik nie reguluje swoich wymagalnych zobowiązań przeanalizował dane zawarte w Wykazie tytułów egzekucyjnych oraz tytułów wykonawczych dołączonych do wniosku o ogłoszenie upadłości T. Sp. z o.o. z dnia 31 grudnia 2012 r. Wykaz ten zawiera dane identyfikujące wierzyciela, kwotę wierzytelności, dowód istnienia wierzytelności w postaci nakazu zapłaty lub tytuły wykonawczego, datę wydania nakazu zapłaty lub tytuły wykonawczego oraz informację o stanie zaspokojenia wymagalnego zobowiązania na dzień złożenia wniosku. Ponadto wzięte zostały pod uwagę dane zawarte w ogólnym zestawieniu zobowiązań T. Sp. z o.o. dołączonego do przedmiotowego wniosku, który zawiera dane dotyczące wierzycieli hipotecznych, informacje uzupełniające zawarte w wcześniej wymienionym wykazie.

Analiza powyższych danych doprowadziła Biegłego do wniosku, iż sytuacja, w której Beneficjent nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych wobec co najmniej dwóch wierzycieli (bez względu na kwoty i długość okresu przeterminowania) wystąpiła w dniu 11 sierpnia 2012 r. W tej bowiem dacie Beneficjent nie regulował zobowiązań wobec A. w łącznej kwocie 272 550,40 zł, która była wymagalna na dzień 11 sierpnia 2012 r., A.B. na kwotę 61 812,70 zł, która była wymagalna na dzień 11 sierpnia 2012 r., A. Sp. z o.o. na kwotę 13 996,28 zł, która była wymagalna na dzień 15 sierpnia 2012 r. Niemniej jednak z dostępnych danych nie wynikało, aby powyższy stan osiągnął cechy stanu trwałego do końca badania okresu, tj. końca 2012 r.

Następnie Biegły dokonał badania daty wystąpienia przesłanki upadłości w sytuacji gdy zobowiązania przewyższają wartość majątku. W związku z tym Biegły dokonał analizy wielkości bilansowych dotyczących aktywów i pasywów (w tym zobowiązań) wynikających z dostępnych w aktach sprawy sprawozdań finansowych spółki, tj. za lata 2009 do 2012. Powyższa analiza doprowadziła do stwierdzenia przez Biegłego, iż w tym przypadku podstawa ogłoszenia upadłości wystąpiła w dniu 31 grudnia 2012 r. Niemniej jednak Biegły wskazał w swojej opinii na liczne zastrzeżenia dotyczące jakości przedstawionych przez Beneficjenta danych bilansowych. W szczególności wskazał, iż sprawozdania nie były badane przez biegłego rewidenta, a tym samym ich wiarygodność (rzetelność i prawidłowość) nie została potwierdzona przez niezależnego profesjonalnego rzeczoznawcę. Biegły zauważył również, iż sprawozdania finansowe wykazują symptomy nakazujące ostrożność przy korzystaniu z danych bilansowych i wskazujące na istnienie ryzyka naruszenia zasady rzetelnego obrazu. Dotyczy to w szczególności sprawozdania finansowego za rok 2012, które m.in. zostało podpisane dopiero 31 marca 2013 r., brak jest w nim informacji o ogłoszeniu wobec Beneficjenta upadłości w dniu 10 stycznia 2013 r.

W podsumowaniu opinii wskazane zostało, iż wynik badań powstania stanu niewypłacalności w postaci niewykonywania wymagalnych zobowiązań pieniężnych wobec co najmniej dwóch wierzycieli wystąpił w dniu 11 sierpnia 2012 r., przy czym stan ten nie miał cech stanu trwałego. Niemniej jednak w rozumieniu zjawiska nieregulowania wymagalnych zobowiązań pieniężnych w pkt wymagane jest jedynie aby dłużnik nie regulował drugiej z kolei wymagalnej wierzytelności i miał co najmniej dwóch wierzycieli (wynika to z tego, że postępowanie upadłościowe jest egzekucją generalną i ma zastosowanie w przypadku gdy wierzycieli jest więcej niż jeden). Nie jest przy tym istotne jak duża kwotowo jest skala nieregulowanych zobowiązań.

Ponieważ dla stwierdzenia wystąpienia stanu niewypłacalności podmiotu gospodarczego wystarczy wystąpienie jednej z dwóch postaci niewypłacalności – art. 11 pkt – to w świetle opinii Biegłego jako datę stanu niewypłacalności należy wskazać najwcześniej ustaloną w niej datę, tj. 11 sierpnia 2012 r. Tym samym biorąc pod uwagę powyższą datę, jak i wynikający z art. 21 ust. 1 pkt dwutygodniowy termin na zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości, to termin na złożenie takiego wniosku upływał dla zarządu w dniu 25 sierpnia 2012 r.

W następnej kolejności IZ RPO WZ odniesie się do wskazanych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy naruszeń, tj:

- 1) art. 7 kpa poprzez brak umożliwienia udziału Strony w postępowaniu administracyjnym, nie zawiadomienia o konieczności złożenia wyjaśnień, braku wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego,

- 2) art. 9 kpa poprzez nie informowanie Strony o jakichkolwiek okolicznościach prowadzonego postępowania administracyjnego,
- 3) art. 10 § 1 kpa poprzez wykluczenie Strony przez IZ RPO WZ z czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym.

Mając na względzie, iż okoliczności stanowiące podstawę stawiania przez Stronę ww. zarzutów są tożsame, IZ RPO WZ postanowiła rozpatrzyć je łącznie. Odnosząc się do ww. zarzutów IZ RPO WZ wskazuje, iż pismem z dnia 11 maja 2016 r. (przesłanym na ówczesny adres zamieszkania J. E. tj. ul. (...)) Strona została zawiadomiona o wszczęciu postępowania administracyjnego, jak również pouczone o możliwości czynnego udziału w sprawie, składaniu wniosków dowodowych, jak i wypowiedzenia się do zebranych dowodów i materiałów. Następnie do Zobowiązanego przesłane zostało postanowienie z dnia 9 czerwca 2016 r. o przedłużeniu postępowania i pismo informujące o zamiarze zakończenia postępowania z dnia 6 lipca 2016 r. Strona pierwsze pismo w sprawie skierowane do IZ RPO WZ wysłała dopiero 11 lipca 2016 r., wnosząc w nim o wydłużenie terminu na zapoznanie się z aktami sprawy. W tym miejscu warto zaznaczyć, iż Beneficjent w przedmiotowym piśmie wskazał swój adres do doręczenia na ul. (...) w W. W związku z wnioskiem Strony IZ RPO WZ przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 9 sierpnia 2016 r. W dniu 18 lipca 2016 r. Stronie w siedzibie IZ RPO WZ zostały udostępnione akta postępowania administracyjnego. Następnie J. E. w dniu 21 lipca 2016 r. złożył wyjaśnienia w sprawie wskazując jedynie, iż złożył we właściwym terminie wniosek o ogłoszenie upadłości T. Sp. z o.o.

Mając na uwadze powyższe wskazać trzeba, iż IZ RPO WZ prawidłowo i skutecznie doręczyła Beneficjentowi pisma informujące go o wszczęciu postępowania administracyjnego, jak i umożliwiła Stronie czynny udział w sprawie. Jednocześnie wbrew temu co twierdzi J. E., IZ RPO WZ nie ma obowiązku uzyskania stanowiska Strony postępowania. Jedyнным ciężącym na organie obowiązkiem jest obowiązek wynikający z kpa, tj. podjęcie czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, umożliwienie stronie czynnego udziału w sprawie, jak i obowiązek informowania strony. Ponadto zauważyć trzeba, że zasady ogólne kpa mają chronić prawa strony w postępowaniu administracyjnym, ale nie zwalniają jej od wszelkiej dbałości o własne interesy i od wszelkiej aktywności procesowej (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego – dalej: NSA – z dnia 1 sierpnia 2018 r. sygn. akt II OSK 1389/18). Natomiast w orzecznictwie dotyczącym stosowania art. 116 § 1 op ugruntowany został pogląd, iż ciężar wykazania którejkolwiek z okoliczności uwalniających od odpowiedzialności za zobowiązania spoczywa na członkach zarządu (wyrok NSA z dnia 13 kwietnia 2016 r., sygn. akt II FSK 394/14, z dnia 7 kwietnia 2016 r., sygn. akt I GSK 892/14, z dnia 4 sierpnia 2017 r., sygn. akt II FSK 1955/15, z dnia 24 kwietnia 2018 r. II FSK 1044/16, z dnia 12 kwietnia 2018 r., sygn. akt II FSK 2429/17). Tym samym brak aktywności Strony i niebranie przez nią czynnego udziału od początku trwania postępowania administracyjnego nie może stanowić zarzutu wobec organu.

Odnosząc się w tym miejscu do złożonego przez J. E. pisma z dnia 21 lipca 2016 r. (wpływ do IZ RPO WZ w dniu 26 lipca 2016 r.) wskazać należy, iż Strona została poinformowana o braku możliwości odniesienia się w decyzji administracyjnej nr WWRPO/31/W/2016 z dnia 26 lipca 2016 r. do wniosków zawartych w ww. piśmie. Pismo o zamiarze zakończenia postępowania zostało przesłane Stronie w dniu 6 lipca 2016 r. (doręczone w dniu 11 lipca 2016 r.). Stronie wyznaczono 7 dniowy termin na wypowiedzenie się co do zebranego materiału dowodowego. Skoro wyjaśnienia zostały wniesione przez J. E. po terminie wyznaczonym przez IZ RPO WZ, to wydanie decyzji 26 lipca 2016 r. nie naruszało praw strony do udziału w postępowaniu.

Przechodząc do zarzutu naruszenia przez IZ RPO WZ art. 77 § 1 kpa poprzez wybiórcze zgromadzenie materiału dowodowego, a jego rozpatrzenie nastąpiło z naruszeniem zasad dochodzenia prawdy obiektywnej, wskazać należy, iż IZ RPO WZ całościowo zebrała dowody, począwszy od wniosku o dofinansowanie, umowy o dofinansowanie, kontroli, dostępne dokumenty dotyczące postępowania upadłościowego T. Sp. z o.o., jak i dokumenty dotyczące postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków prowadzonego wobec T. Sp. z o.o. i postępowania egzekucyjnego. Tym samym IZ RPO WZ zebrała całość dostępnej dokumentacji. Ponadto warto podkreślić, iż w postępowaniu prowadzonym w oparciu o art. 116 § 1 op, to po stronie Zobowiązanego leży obowiązek wykazania okoliczności wyłączającej jego odpowiedzialności za zobowiązania spółki (L. Etel, „Ordynacja Podatkowa. Komentarz aktualizowany” wyd. LEX 2018). Tym samym po stronie IZ RPO WZ, jako na organie orzekającym o odpowiedzialności członka zarządu za zaległości podatkowe, leżał obowiązek wykazania okoliczność pełnienia obowiązków członka zarządu w czasie powstania zobowiązania podatkowego, które przerodziło się w dochodzoną zaległość podatkową oraz bezskuteczność egzekucji wobec spółki. W niniejszej sprawie mamy bowiem do czynienia z odwróceniem ciężaru dowodu. Powyższe zostało zawarte w decyzji administracyjnej nr WWRPO/31/W/2016 z dnia 26 lipca 2016 r.

Mając na uwadze powyższe, zarzut Strony dotyczący naruszenia art. 77 § 1 kpa nie znajduje uzasadnienia w okolicznościach niniejszej sprawy.

W tym miejscu wskazać należy, iż zarzut naruszenia przez IZ RPO WZ art. 57 ust. 5 Rozporządzenia nr 1083/2006 oraz art. 71 Rozporządzenia nr 1303/2013 poprzez ich niezastosowanie odnoszą się do decyzji administracyjnej nr WWRPO/25/W/2013 orzekającej od T. Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej zwrot środków w kwocie 1 428 704,29 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 maja 2007 r. (sygn. akt III SA/Wa 96/07) decyzja o odpowiedzialności osób trzecich jest decyzją konstytucyjną, w której organ zobowiązuje tę osobę do uregulowania zaległości podatnika (odpowiednio dłużnika). Taka decyzja stwarza obowiązek i wskazuje termin płatności przeniesionego podatku (odpowiednio wierzytelności), wynoszący 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji. Zobowiązanie osoby trzeciej do uiszczenia cudzego podatku nie może przekształcić się w zaległość podatkową (odpowiednio zobowiązanie), bowiem zaległością podatkową jest tylko podatek niezapłacony w terminie płatności (art. 51 § 1 op), a zobowiązanie osoby trzeciej do uiszczenia cudzego długu podatkowego takim podatkiem nie jest. Tak skonstruowana decyzja konstytucyjna powinna ukształtować zobowiązanie przenoszone na osobę trzecią w ten sposób, aby objąć nim istniejące w dacie wydania decyzji zobowiązanie podatnika w całości, czyli uwzględnić kwotę główną zaległego podatku wraz z odsetkami od tej należności, obciążającymi podatnika. Poprzez to, że zobowiązanie osoby trzeciej do daty wydania decyzji o przeniesieniu odpowiedzialności nie jest jej zobowiązaniem, lecz zobowiązaniem nierzetelnego podatnika, w treści decyzji należy to zobowiązanie precyzyjnie określić. W tym miejscu należy wskazać, iż decyzja o odpowiedzialności podatkowej jest odrębną w stosunku do decyzji wymierzającej lub określającej podatek podatnikowi co oznacza, że w postępowaniu w sprawie ustalenie odpowiedzialności osoby trzeciej nie można kwestionować wcześniejszych ustaleń dokonanych przez organ administracji w toku postępowania podatkowego wobec podatnika, dotyczących m.in. podstawy opodatkowania czy wysokości podatku (tak, NSA w wyroku z dnia 21 czerwca 2000 r., sygn. akt I SA/Kr 666/98). Dlatego też na etapie postępowania odwoławczego nie ma możliwości kwestionowania decyzji orzekającej o zwrocie środków.

Tym samym odnosząc się do omawianych powyżej zarzutów IZ RPO WZ odstępuje od ustosunkowania się do nich albowiem odnoszą się one do podstawy zwrotu, a nie do rozstrzygnięcia dotyczącego odpowiedzialności Strony za zobowiązania Spółki.

Zgodnie z art. 60 ufp środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno – prawnym są m.in. kwoty dotacji podlegające zwrotowi w przypadkach określonych w ufp (pkt. 1). Na mocy art. 67 ufp do spraw dotyczących należności, o których mowa w ww. artykule, nieuregulowanych w ufp stosuje się przepisy kpa i odpowiednio przepisy Działu III (pn. „Zobowiązania podatkowe”) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800 t.j. ze zm., dalej: op).

Przepisy op przewidują odpowiedzialność innych podmiotów za zobowiązania podatnika. Podmioty te są określane w ustawie mianem „osób trzecich”, a ich odpowiedzialność bierze się z faktu pozostawania z podatnikiem w stosunkach umożliwiających czerpanie korzyści majątkowej z działania podatnika lub z faktu pozostawania w stosunkach gospodarczych z podatnikiem. Tak więc, w przypadkach i w zakresie przewidzianym w Dziale III, Rozdziale 15 op (pn. „Odpowiedzialność podatkowa osób trzecich”), za zobowiązania podatkowe podatnika odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem również osoby trzecie, które zostały wymienione przez ustawodawcę w art. 110 i następnym op. Zgodnie z art. 107 § 2 op, jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, osoby trzecie odpowiadają również za:

- 1) podatki niepobrane oraz pobrane, a niewpłacone przez płatników lub inkasentów;
- 2) odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych;
- 3) niezwrócone w terminie zaliczki naliczonego podatku od towarów i usług oraz za oprocentowanie tych zaliczek;
- 4) koszty postępowania egzekucyjnego.

Mając na uwadze powyższe należy podkreślić, iż na równi z zaległością podatkową traktuje się także odsetki naliczone od tej zaległości. Odsetki te mają charakter akcesoryjny, a nie samoistny, gdyż obowiązek ich zapłaty przez podatnika powstaje dopiero z chwilą wystąpienia zaległości (art. 53 § 1 op).

Opisana powyżej odpowiedzialność osób trzecich ma charakter posiłkowy, zatem środki podejmowane w celu realizacji zobowiązania podatkowego powinny być skierowane przede wszystkim przeciwko podatnikowi. Zgodnie, bowiem z art. 108 § 4 op „Egzekucja zobowiązania wynikającego z decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej może być wszczęta dopiero wówczas, gdy egzekucja z majątku podatnika okazała się w całości lub w części bezskuteczna, odstąpiono od czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych albo nie przystąpiono do egzekucji

administracyjnej w wyniku uprawdopodobnienia przez organ egzekucyjny braku możliwości uzyskania w toku egzekucji administracyjnej kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne”. W piśmiennictwie i judykaturze wskazuje się na jej solidarny, akcesoryjny, posiłkowy (subsydiarny) i osobisty charakter. Pojęcie akcesoryjnej odpowiedzialności osób trzecich oznacza, że nie może ona powstać bez uprzedniego powstania obowiązku wobec pierwotnego dłużnika, a osoba trzecia nie ma żadnego wpływu na istnienie i wysokość zobowiązania w zakresie należności podatnika, które kształtują się bez jej udziału (J. Brolik, *Ordynacja podatkowa. Komentarz.*, wyd. LEX 2013).

Zgodnie z tezą zawartą w wyroku NSA z dnia 3 grudnia 1998 r. (sygn. akt SA/Sz 193/98) „instytucja odpowiedzialności podatkowej osób trzecich wykorzystywana była i jest obecnie pod rządami ordynacji podatkowej w sytuacjach, gdy zabraknie podatnika, gdy podatnik nie wykonuje ciążącego na nim zobowiązania we właściwy sposób i we właściwym terminie, a także gdy majątek podatnika w wyniku wszczętej egzekucji okazuje się być niewystarczającym. Uzasadnieniem odpowiedzialności osób trzecich za zobowiązania podatkowe jest ekonomiczny ich związek z podatnikiem przejawiający się uzyskiwaniem przez osobę trzecią korzyści z dochodu czy majątku podatnika. Odpowiedzialność osób trzecich za wykonanie zobowiązań podatkowych ma solidarny charakter, jednakże organy podatkowe mogą wydać decyzję o odpowiedzialności dopiero wówczas, gdy egzekucja z dochodu lub majątku podatnika okazuje się w części lub w całości bezskuteczna”. Zatem orzekając o odpowiedzialności członka zarządu spółki kapitałowej organ podatkowy zobowiązany jest wykazać, że egzekucja wobec spółki okazała się bezskuteczna. Owa bezskuteczność jest zatem przesłanką odpowiedzialności warunkującą samą możliwość jej orzeczenia – art. 116 § 1 op (wyrok WSA w Gliwicach z dnia 4 lutego 2016 r., sygn. akt I Sa/GI 906/15).

W art. 116 § 1 op zostały enumeratywnie wskazane przypadki, w których należność podmiotu pierwotnie zobowiązanego może być przeniesiona na osoby trzecie. Tym samym za zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1) nie wykazał, że:

a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym czasie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1574, 1579, 1948 i 2260) albo zatwierdzono układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu, o którym mowa w ww. ustawie Prawo restrukturyzacyjne, albo

b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jego winy;

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Jednocześnie – na podstawie art. 116 § 2 op – odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu oraz zaległości wymienione w art. 52 op oraz art. 52a op powstałe w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu.

Mając na uwadze powyższe IZ RPO WZ ustaliła, iż w niniejszej sprawie z uwagi na brak spłaty ciążącego na Beneficjencie zobowiązania w wyniku prowadzonego postępowania egzekucyjnego oraz braku zgłoszenia we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości T. Sp. z o.o., została spełniona przesłanka określona w art. 108 § 4 op. Co za tym idzie IZ RPO WZ stwierdziła wystąpienie przesłanki do orzeczenia odpowiedzialności solidarnej za zobowiązanie „T.” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej.

Podsumowując, rozpatrując wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy IZ RPO WZ nie stwierdziła wystąpienia podniesionych przez Stronę naruszeń. Strona bowiem była prawidłowo informowana o działaniach prowadzonych w postępowaniu administracyjnym. Ponadto został jej umożliwiony czynny udział w postępowaniu, a organ wszechstronnie zebrał i rozpatrzył materiał dowodowy. Nadto odnosząc się do twierdzenia Strony, iż złożyła we właściwym czasie wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki, wskazać należy, iż zarząd T. Sp. z o.o. był zobowiązany do starannego zajmowania się sprawami spółki i w ramach tego obowiązku powinien na bieżąco monitorować rozrachunki i sytuację płatniczą spółki, w tym terminowość regulowania zobowiązań. Tym samym zarząd spółki na bieżąco uzyskiwał i posiadał wiedzę o powstawaniu zaległości w regulowaniu wymagalnych zobowiązań. W związku ze wskazaniem w opinii Biegłego przekazanej w dniu 27 listopada 2018 r., iż początkową datą, od której należy liczyć dwutygodniowy termin na złożenie przez zarząd spółki wniosku do Sądu o ogłoszenie upadłości spółki jest dzień 11 sierpnia 2012 r., to ostatnim dniem na złożenie w terminie wniosku o ogłoszenie upadłości T. Sp. z o.o. był dzień 25 sierpnia 2012 r. Tym samym przyjąć należy,

iż złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości w dniu 31 grudnia 2012 r. było spóźnione, a co za tym idzie nie zaistniała okoliczność wyłączająca odpowiedzialność J. E. za zobowiązania T. Sp. z o.o.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy IZ RPO WZ na podstawie art. 138 kpa wydaje jedno z trzech rozstrzygnięć:

- 1) utrzymujące w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchylające zaskarżoną decyzję, w całości albo w części i w tym zakresie orzekające co do istoty sprawy albo uchylające decyzję – umarzające postępowanie w pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarzające postępowanie odwoławcze.

Mając na uwadze całość zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności akt postępowania administracyjnego, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, jak i opinii Biegłego IZ RPO WZ nie widzi podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji ani w całości ani w części, w związku z czym utrzymuje w całości w mocy zaskarżoną decyzję nr WWRPO/31/W/2016 z dnia 26 lipca 2016 r. orzekającą odpowiedzialność solidarną J. E. za zaległości spółki „T.” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. przy ul. K. z tytułu braku zwrotu środków otrzymanych w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/10-00 z dnia 25 lutego 2011 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie do produkcji opatentowanych komponentów do dźwigów oraz kompletnych dźwigów (wind)”, określonych w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/25/W/2013 z dnia 2 lipca 2013 r.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, ul. Staromłyńska 10 w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego